

abana

**ÖĞRENCİ GÖZÜYLE
KÖY ENSTİTÜLERİ!**
Seyfi Koryürek - Hayati TAHSİN Yılmaz
264 sayfa, 20.000 TL.
HAYATI TAHSİN YILMAZ'IN
Tükendiği Olan
SON KÖY ENSTİTÜLÜ
CİLDİ 10.000 TL.
ÖZKAN KİTABEVİ
KASTAMONU

SAYI 195

EKİM 1992

OKULLAR AÇILDI İLKOKULLA ORTAOKUL BİRLEŞTİ ÇAMPINAR VE GÖYNUKLER OKULLARI KAPANDI

İlçe merkezindeki ilkökuller ve ortaokul birleştirilerek "İlköğretim okulu"na dönüştürüldü.

8 yıllık ilköğretim okulu lise yapısına yerleştirildi ve adı Atatürk İlköğretim Okulu oldu.

İnanlı Lisesi de, bağımsız olarak ilkökullerden çıktığı yapıya yerleştirildi.

BİRÇOK DERS BOŞ

İnanlı Lisesi Müdür Vekili Ahmet Bursa, ortaokul ve lisede dört dersin öğretmeni olmadığını söyledi.

Öğretimsizlik nedeniyle "boş" olan bu dört ders İngilizce, Fizik, matematik ve kimya.

GAMPINAR VE GÖYNUKLER OKULLARI KAPANDI

Çampınar ve Göynükler köy okulları, öğrenci azlığından kapandı.

Bu okulların 8 öğrencisi, "taş malı" yöntemiyle Abana Merkez İlköğretim Okulunda öğrenimlerini sürdürüyor.

HALK EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ÖNÜN KURSLARI

Halk Eğitim Merkezi, ilçe merkezinde 1 Ekimde başlayan kursları açtı.

Kurslar diktiş-paketi ve traktör tarlalarında açıldı.

YEŞİL YUVA YOLU BETONLANDI

Yeşilyuva köy merkezini Abana Çatalzeytin asfaltına bağlayan yol betonlandı.

Giderlerini İsmet Şen'in (Şen Menteşe); yapımını da Abana Belediyesinin üstlendiği yol, bir ayda tamamlandı.

KONAKÖREN'E YENİ YOL

Konakören Mahallesi'ne yeni bir yol yapımına başlandı.

Harmason Köprüsü bağından başlanarak yapılan yol, mahalleye ulaşımı bir km daha kısaltacak.

NOKTA DERGİSİ LİMASOLLU NACİ'YE 4 SAYFA AYIRDI

Haftalık Nokta Dergisi, 23 Ağustos tarihli sayısında, Mayata yitirdiğimiz Limasollu Naci'ye 4 sayfa ayırdı.

Ümit Bayazoğlu'nun hazırladığı yazıda 6 tane fotoğraf da bulunuyor.

Bu yazının tümünü "Basında Abana" köçemizde yayımlayacağız.

SPOR LİG MAÇLARI BAŞLADI

Abana 3 - Azdavay 0

Kastamonu Amatör Küme futbol karşılaşmaları 26 Eylülde başladı.

Abana Gençlerbirliği ilk karşılaşmayı 27 Eylülde

Abana'da Azdavayspor'la yaptı ve 3-0 kazandı.

Abana Gençlerbirliği hazırlık karşılaşmasında da Yolspor'u 2-1 yenmişti.

ÖĞRENCİ GÖZÜYLE KÖY ENSTİTÜLERİ

İnsanların ıstıdabını dindirmek için ihtikârca tüccar, risûketçi, is yapmaz memur, parazit yagıcı, işsiz efendi, istismarçı nifa umırcu ve önderlerle sayguncular, uşaguncular, hülâsa her türlü zararlı gendelişimü; himselerle mücazale yapmadan, icabınca kendimizi feda ederek onları yok etmekten zorra hadas çekinmiyoruz.

SEYFİ KORYÜREK
HAYATI TAHSİN YILMAZ

Gökem
YAYINLARI

ÇIKTI

240 SAYFA 20.000 T.L.

Abana'da YILMAZLAR
Kastamonu'da ÖZKAN KİTABEVİ

Abana Gazetesi İstanbul Temsilciliğinden delemeli istenebilir.

ÖMER DEMİR'İN ABANA GÜN LÜĞÜ

28 Ekim 1956

Abana'ya ilk geldiğim dün akşam, Zuhuri Gar'ın kahvesinde otururken, caniden gelenlerden az sakallı, "Hüseyin" adındaki kişi, öğretmen olduğumu duyunca benimle daha içtenli konuştu. "Ötelede rahat edemezsin, bu akşam bizde kalacağız" dedi. Ve eve gittik. Çok yorgundum, Ama Hüseyin Bey de yatağımı benim yattığım odaya serdirdi. Kahvede kendisine "hoca" denliyordu (cami hocası değil de "öğretmen" olduğunu bugün öğrendim).

Hüseyin Bey, yattıktan sonra da anlatmayı sürdürdü. Taşköprü'lüydü ve hep Taşköprü'deki kavgaları anlatıyordu. Kardeşi bu yolda öldürülmüştü. Halk, haksızlığa dayanamayınca, kaba kuvvete başvuruyormuş. Hüseyin Beyin hanımının "Konuşunuz yorgundur, çocuğu yorma, uyusun!" diye uyarması bir işe yaramadı. Tabanca-biçak öyküleriyle sabahı ettik. Anlattıklarını arada bana anlatırmışsa, dayanamazdım.

Saat 9'a doğru kalktık, kahvaltı yapıp çıktık. Ben yaya olarak Bozkurt'a gidip Maarif Memurluğuna (ilçe Milli Eğitim Md) uğradım. Ve bugün göreve başlamış oldum. Maarif Memuru İsvik Bey (Kocabaş), ilçeye yeni bir öğretmen gelmesine sevindiğini söyledi. Çayırçık'a gitmek üzere ayrıldım.

Abana'ya geldim. Beni köye (Çayırçık) Nuri Bey (Kel Nuri) götürcekti. Sonra İsmail Amca (Kaz İsmail) ile gittik. İsmail Amca çok hızlı yürüyordu. Ben de koşar gibi yürümek zorunda kaldım.

Muhtar Şaban Tıgılı beni karşıladı. Biraz sonra Atike Anne, yağlı olmasına karşın, bana yemek getirdi. Yağurt da vardı. "Karnım tok" dediysem de zorla yedirdiler.

Muhtar beni Topal Hasan'ın evine götürdü. Onlarla anlaştık. Orada kalacaktım.

Yarın Cumhuriyet Bayramı olduğundan, Abana'ya indim. Okulu bayramdan sonra açacağım. Öğrencilere duyuru yaptım. Bu satırları Abana'da Ayrik Ötelede yazıyorum.

MURAT YILMAZ UÇAK MÜHENDİSİ OLDU. Gazetemiz yazarı Salim Yılmaz'ın oğlu Murat Yılmaz (27), Hollanda'da uçak mühendisi oldu. Murat Yılmaz ilkokulu Abana'da bilirmişti. Hollanda'da Fokker Uçak Fabrikasında "uçak mühendisi" olarak çalışan Murat Yılmaz, pilotluğa da soyundu. Yine Hollanda'da özel pilotluk eğitimi göberek "amatör sürücü belgesi" aldı. Son zamanlarda özellikle hafta sonlarında, oturdıkları Hülze'n köyü üzerinde amnesiyole becerer uçuyordu. Ama Murat Yılmaz'ın gözü yüksekte. Büyük uçaklara pilot olacak. Bunun sinavına girebilmek için 200 saat uçuşması gerekiyor. Hollanda'da kiralık uçakların saati 200 guldin (120 dolar). Amerika'da ise 30 dolara uçulabiliyor. Bu nedenle Murat Yılmaz, yaz dinlenmesini de uzatarak Amerika'ya gitti. Tokosa taki (ASD) Vana ir Aviation kuruluşunda günde 5-6 saat uçak kullanıyor. Önümüzdeki günlerde Hollanda'ya dönecek olan Murat Yılmaz, yukarıdaki fotoğrafta bir jet uçağının pilot kabini içinde görölüyor.

ERSAN YILMAZ, DENİZ ŞENLİKLERİNDE BİSİKLET BİRİNCİSİ. Yılmazlar Supermarket'ten Ersan Yılmaz, Abana Deniz Şenliklerinin "vitesiz bisiklet" dalında birinci oldu. Haber verdiğimiz Ağustos sayımızda "Ersan"ın adı "Ercan" olarak çıkmıştı. Düzeltiriz.

ABANA VE ELEKTROMEKANİK

Sarı ÖZEN(*)

(Genel Öğretmen)

Konuşmama bağlar, kısa da olsa geçmiş değinmek istiyorum. Geçmişini hatırlamayan toplumlar geleceğe sahip olamazlar. Geleceğe ışık tutabilmek; geleceğimizi bugünkünden daha iyi yapabilmek için, geçmişimizi bilmek gereklidir kanısındayım.

Abana üçe iken, oysu zamanın iktidarına değil; kendi siyasal görüşleri doğrultusunda kullandığı için 1953 yılında ezalandırılmıştır. İşçileri ve işkesei kaldırmıştır. Böyle siyasal uygulamaların demokrasilerde yeri yoktur. Ama bunları Türkiye'dir, "ben yaptım, oldu bitti" anlayışı geçerlidir.

İşçileri ve vapur işkesei kaldırılan kasabamız, ekonomik çıkmaza itilmiş; halkta bir güvensizlik ortamı ve bocalama başlamıştır.

Toplumlar böyle kararsızlık içinde olduğu zamanlarda, içtenlikle çıkarıcı liderlerle kendilerini kurtarırlar. Abanamız da bu bunalımlı ortamdır kurtarılmıştır. İstanbul'da kurulmuş olan Abana'yı Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneğinin genç ve dinamik başkanı olan Sabri Yiğit kardeşimiz, Abana'da turizmi başlatmak için broşürler bastırıyor, Abana'yı "turizm cenneti" olarak gösteriyordu. Şimdi anlamızdan ayrılan Limesolu Naci'nin de Abana'da İngilizce kampları açması sağlanıyor. Abana'ya Limesolu Naci'nin getirdiği 150-200 öğrencinin yanı sıra, Ankara, İstanbul ve çevre illerden köyümüze akın akın turist gelmeye başladı. Bu oluyun az da olsa, Abana'ya ekonomik katkı sağlandı. En azından Abana, unutulmuşluğun serisini azalttı.

Karadeniz turizmi çok kısa olduğundan, ekonomik alanda köklü çözümlere gereksinim vardı. Yukarıda adı geçen örnek başlanınca Abana'da bir fabrika kurmak çok durdurmak istiyordu. Bu fabrika düşünceyi geliştirdi, büyüdü, herkesi içine aldı. Kısacası, hepimizin bilirdiği gibi, ürün uğraşlar sonunda hepimizin düşüğe geçeceği doğrudur. Küçük bir kasaba dedi gibi bir eser yaratıldı.

Fabrikalar kurular, çalısarak mal üretir. Onemli olan üretimin mali pazarlayabilmektir. Ürettiği malı pazarlayamayan fabrikamız değeri olmaz. Abana Elektromekanik, pazar açısından da şanslı bir fabrikadır. Çünkü, en çok sanayi kuruluşunun bulunduğu İstanbul'da Abanalı, Bozkurtlu, Evrenyeli, İnebolulu, tüm Kastamonulu hemşehrilerimiz, makine üretiminde söz sahibidiler. Elektromekanik'in ürettiği olan elektrik motorlarını üreticiden makinelerde kullanarak fabrikayı ayakta tutmaya çalışıyor. Böylece Abana motorları en iyi şekilde ilim yurttaki tanımlı oluyor.

Bugün, Abana Elektromekanik'in ürettiği motorlar, kalite bakımından öteki markaların üstündedir. Abana motorları, pazarda aranan motor olmuştur. Bu, bizler için sevindirici ve duyulanca bir gelişmedir.

Abanamızın sosyal ve ekonomik görünümünü geliştiren fabrikamız, grev nedeniyle aynen çalışmamaktadır. Herkes bir tedirginlik içindedir. Uzun süre üretim yapmayan bir kuruluş, personel ve kim giderlerini nasıl karşılar? Grevin uzun sürmesi ve fabrikamız kapanması üzerine düşünce üretmektedir. Birbirine rastlayan her Abanalının ilk sorunu, fabrikamız üretime geçiş geçmediği üzerine oluyor.

Ortakların tedirginliği, ortaklık için yatırımdan paraların batmasıyla kaynaklanıyor. Yatırımın paraların değeri hiç kalmamış. Çünkü değer artışı yapılmamış. Ortakların tedirginliği, bu gizli eserin kapanma olasılığından kaynaklanıyor.

Bu işi bir an önce çözümlenmek, kurulu düzen yeniden çalıştırmak zorundayız. Her açmazın bir çaresi vardır. "Adam sen de! Bana ne!" düşüncelerinden sıyrılıp bu çarpık gelişmiş bir an önce dardırılmalyız.

Bir işyerinde çalışan işçiler, eşit olarak üretimden pay almak ister. Bir yan pasta yerken, öte yan simit yerse, orada üretim verimliliği düşüğü gibi, huzurlu çalışmaya ortamı da kalmaz. Grev, hak alınabilmenin çok doğal yoludur.

Şimdi de grevli işçilere sesleneceğim: Çalıştığınız fabrika, herkesin önce sizin fabrikanızdır. Oms çalışmamak ayakta tutulmak, Abana halkına hizmet etmiş olacaksınız. Bugüne kadar siz işçiler, bu fabrikamız ayakta durması için çok özveriye bulunmuşuz. Unutmayın ki, sizin yakınlarınız ve Abana'yı severler, bu fabrikamız kurulmuş için çok özveride bulunmuşuz.

Yıllardır üretim yapan fabrika, ortaklarına kdr dağıtmamış, ortakların katılmalarını bu yıla kadar yükseltmemiş ve orası olarak da işçiler greve giderek aylardır kapalı tutulmuş ise, bu sistemin işleyişini incelemek gerekir. Yanlışlık merdedir, onu düzeltmek gerekir. Yalnızca greve giden işçileri suçlayarak bir yere varılmaz. Yanlış işçilerle, yöneticilerle, tüm Abanalı ile diyalogla bu eseri ayakta tutmalıyız.

Saygılar sunarım.

*) 2 Ağustos Abana Elektromekanik genel kurulunda yaptığı konuşmadır.

EĞİTİM:

DUYUŞSAL ÖZELLİKLERİ NASIL SAĞLAYALIM?

Mehmet SAYDUR

(İlköğretim Müfettişi-Banaz)

Okula başlayan çocuklarda, yetiştirilme ile ortamından kaynaklanan büyük farklılıklar vardır. Büyük ve olumsuz farklılıklara karşın, Bloom'a göre bu çocukların duygusal özellikleri heruz belirlemediğimizdir. Bunlar güçsüz olup, okul yaşantılarını derlediğinde belirgin bir yapı ve güç kazanmaktadırlar (1). Bu açıdan, okula yeni gelen öğrencilerin ilk özellikleri yönünden "sevgi"nin önemi yadsınmaz. Çocuk okulu, öğretmeni ve derste sevmelidir. Ona bu sevgi ediminden, okuma-yazma öğrenmenin, kitapların, öğretmenin çok iyi şeyler olduğunu söylemesi gibi okulu sevdirici tutum-davranış göstermelidir. Öğrenci velileri bu yönde öğretmenler tarafından bilgilendirilmelidir.

Sevgiden sonra gelen bir başka etken de "bağırsık tutum" algısı olmaktadır. Çocuk eğer günlük derslerin çoğunda başarı sağladığı algısına varmış; öğretmen, ana-baba ve arkadaşlarından bu derslerdeki öğrenmeleriyle ilgili olarak büyük bir onay görmüş; sınıf ve okulundaki öteki çocuklarla da genellikle olumlu ilişkiler kurmuşsa, bu çocuğun okula ve okulda öğrenmeye karşı tutumu "olumlu" yöndedir. Böyle bir çocuk için okul kötü bir yer değildir; tersine, omn için okul genellikle iyi bir yerdir (2) ve bu tür yapıtlar için gönüllüdür; bu tür yapıtlar için büyük bir istek duymaktadır.

Ya başarısız öğrenci... Bir öğrenci başarısızlığını karşısında, yaptığı her şeyin yanlış olacağına, hiçbir şeyi doğru yapamayacağına inanır. Sonuçta öteki çocuklarla genellikle olumlu ilişkiler kurmuş olsa bile, okulda olup bitenlerin zevk alınacak; mutluluk ve başarı sağlanacak hiçbir yönü olmadığını inanacaktır. Ona göre okulu genellikle kötü bir yerdir ve o, bu tür yapıtların daha fazlası için istek duymamaktadır. Böyle bir çocuğun derslere karşı olumsuz tutumu gittikçe artacaktır. "...Okulda başarısızlığa uğramakta olduğu gündeki algısı çok soğuk ve karlı ise, öğrenci okuldan ve öğrenme imkânlerinden kurtulma yolları aramaya; eğer böyle bir kurtulma yolu görmezse, zorunlu olarak olumsuz duygusal özelliklerden oluşan bir tutumdan daha ileri giderek katliğa (duygusuzluğuna, işsizliğe, alımsızlığa) ilimş olacaktır" (3).

Anı, gözlem ve anımsamalar sonucunda, genellikle öğretmenlerin öğrencilerini "iyi" ya da "kötü" olarak algıladıkları görülmüştür. Öğretmenlerin "iyi" olarak nitelendikleri öğrencilerle daha çok ilgiledikleri ve yanlılarını hoşgörüldükleri; buna karşın "kötü" olarak nitelendikleri öğrencilerle daha az etkileşimleri ve kusurlarına karşın daha duyarsız oldukları da bilinen gerçeklerdir (4). Bu tür yanlış tutum ve davranışlar sonucu, "iyi" öğrenciler daha başarılı olurken, "kötü" olarak nitelenenler de, öğretmenin ilgi ve desteğinden yoksun olarak daha başarısız olmaktadır.

SONUÇ OLARAK...

Gerek duygusal özelliklerin okulda belirlenmesi, gerekse aile ortamının olumsuz etkilerini yansıtmadığımızı nedeniyle, okula gelen öğrencilerin, başarıları için duygusal

yardem hazırlanmaları gerekmektedir. Bu özelliklerin oluşmasında, öğretmenlerin öğrencileri algılayış biçimi ve beklentileri de etkin bir rol oynamaktadır. Öğrenci başarısına önemli katkısı bulunan duygusal özelliklerin oluşmasını, zanaç olarak şöyle özetleyebiliriz:

1- Aileler, çocukları okula karşı soğutucu, okul ve öğretmenle korkutucu davranışlardan kaçınmalı ve (okula gitmenin, yeni arkadaşlar edinmenin, okuma-yazma öğrenmenin, kitapların, öğretmenin çok iyi şeyler olduğunu söylemesi gibi) okulu sevdirici tutum-davranış göstermelidir. Öğrenci velileri bu yönde öğretmenler tarafından bilgilendirilmelidir.

2- Öğrencinin, derste kendisini başarılı görmesi sağlanmalıdır.

3- Ders ve ünite konuları birbirleriyle ilişkili olmalıdır.

4- Ders ve ünite konuları alabildiğine öğrencinin yeteneğiyle ilgili olmalıdır, ilgi kurularak işlenmelidir.

5- Öğretim hizmetinin niteliği (öğretmen, program, katılma, pekiştirme, yöntem vb.) öğrencilerin çoğunluğuna başarılı kılacak, onları bu duyuruya verebilecek bir düzeye çıkarılmalıdır.

6- Öğrencilere, dersten ve derslerdeki başarılarından doyum sağlayacak şekilde yardım edilmelidir.

7- Öğretim yılının başlarında öğrencilerin başarı sağlanmalarına özen gösterilmelidir.

8- Ele alınan konularla, öğrencinin gelecekte gerçekleştireceği düşünce ve davranışlarına ilişki bulunmalı, öğrenci bu ilişkiyi algılamış olmalıdır.

9- Öğretmen, öğrencilerle olan ilişkilerini özen göstermeli, öğrencileri farklı algılaya bile, bütan davranışlarına yanıtlanmaya çalışmalıdır.

10- Konular öğrencinin seçimine sunulmalı, öğretmenin işbirliğinde kurum öğrenciler tarafından verilmelidir (küme çalışmalarında ünite konularının paylaşımında olduğu gibi).

11- Öğrenciler arasında öğrenme hızı ve düzeyi bakımından ayrılacak olduğu ve başarılı öğrencilerden çok, başarısız öğrencilerin yardımı, ilgiye ve olumlu duygusal özellikler geliştirmeye gereksinimi duydıkları unutulmamalıdır.

12- Olumlu duygusal özellikler geliştirmeye gereksinimli öğrencilerle derste ilgilenmeli; onlara kesinlikle bilebilecekleri sorular sorulmalı; doğru yanıtın övülmesi.

13- Öğrenci aileleri yanında öteki çevre de bu alanda açıklamaları bilgilendirilmelidir.

Çocuklarımızın estile, kemiğiyle, hergeyiyle "kendileri" olmaları dileğiyle...

1- Benjamin S. Bloom (Çev. D. Ali Çelebi), İnanı Nispetin ve Okulda Öğrenme, MEB Yayınları, 1979, sayfa 163

2- (Aile güven yayını) sayfa 65

3- (Aile güven yayını) sayfa 86

4- A. Sillars Eden, Öğretmenin Rolü, Öğretmen Düşüncesi, Eylül 1984, sayı 52, sayfa 30

Not: Mehmet Saydur'un "Okulda İşleri Duyuşsal Özellikler" başlıklı yazısını geçen sayımızda yayımladığımız okuyularımıza sunarız.

GÖLKÖY ENSTİTÜLÜLER

1993 HAZİRANINDA GÖLKÖYDE TOPLANACAK ZONGULDAK VE BARTIN'DA "ÖN" TOPLANTILAR YAPILDI

Kastamonu Gököy Enstitüsü çıkışlılar 1993'ün 10 ile 20 Haziranı arasında Gököy Enstitüsünde toplanacaklar.

Gököylüler 20 Haziran'da Zonguldak'ta; 5 Eylül'de de Bartın'da geniş katılımlı ön toplantılar yaptılar.

Bartın toplantısına ilişkin Mehmet Saydur'un geniş izlenimlerini gelecek sayımızda okuyularımıza sunacağız.

SÖMÜRÜLENLER

Ender YORGANCI

Abana Elektronik İşçileri 8 Nispetiye İşhanında, 1.500.000 TL. ücret alıyorlardı. İşveren 1.100.000 TL. vermişti. Temmuzda açıklanan asgari ücrette işçiler, sendikalar tepki gösterdi. Yeni rakam net 910.000 liraya.

Fabrika yöneticileri yıllardır çalışan işçileri yakışık almayan ücretle çalıştırıyorlar. Fabrikayı yöneten postmodernistler beceriyi işçilere reva göremediklerini vatandaşlarına koyarken gösteriyorlar.

Fabrikamızın zararda olduğu, işçilere daha fazla veremeyeceği söyleniyor. Zarar eden fabrikaya neden birşey kurulsun değil? Borsada Abana Elektroniğin yükselişi, neden küçülmüş en büyük ortağı Türkiye Kalkınma Bankası'na sen biçimle çalıştırılıyor? (Bu, serbest piyasamızın ne kadar "serbest" olduğunu gösteriyor.) Fabrikayı yıkandan tanyan bormazlar, tabii ki oturan Abana paylarına yeniden patlamaya yapacağına nasıl inanabiliriz? (1) Özetle, fabrikamızın içindeki fabrikamızın, birilerine neuz satılması için ortam mı hazırlanıyor? Üzün bir fabrika içindeki fabrika yönetiminin hangi kimbolar yerlerini koruyacak? Üzün işçileri serbest piyasamızın yalvarmalarını değil mi istiyor?

İşçilerin kendi beyanlarıyla "günlük" işlerinin farkında olarak düşük ücretler istemelerinin nedeni, bir Anadolu kasabasının sosyal ve psikolojik ortamından kaynaklanıyor olmalı. Oysa sürekli "sömürülen" olma ortamında kalmaları, bir emeklini kasabasında da kuruluşlarının işlerini yakatılma pahasına var. İşçilerin dostu işçiler, tüm çalışanlar, işçiler ve tüm çalışanlardır. Gamsak işçileri toplumsallaşmaya oturup 4 milyon işçiyiz, özerklikte bulunmaktadırlar değil. İşçiler hangi ücreti almalıydılar, özerklikte çalışıyorlardı. Çünkü emeklini değerler üzerinden mülk sahipleri bir tek kazançlar elde ederken, işçiler seni ucuzca yagamak zorundalar. (Özetlelerin "neyi sağ yurt işi başla" içindeki payı 1980'lerde % 26,66 iken, bu oran 1990'da % 14,20'ye geriledi. İstanbul Sanayi Odasının 500 büyük kuruluşa araştırmasında göre ise, kâr oranları en yolda % 19,4'ten % 30'a yükseldi.) (2)

Toplumsalizmde en iyi ücreti almak için savaşın, yagama iyileştirmek için emeklini. Ancak, daha da önemlisi işçilerin kendi emeklindeki politik birliği kurmalarıdır. Kendilerini ve çocuklarını, başkalarını ağzından çıkacak "Tevha" ücretleri çalışmaya zorlayan kapitalist sistemi sorgulamaları ve değiştirmeleridir. Tv kanalları, basın ve dolarla ücret alan diplomatlarla yaratılan "serbest piyasa" terörü işçilerin birliçli savaşlarıyla aşılabilir.

1992'nin ilk yarısında Milliyet Gazetesinde Yavuz Donat, "Gelişim" başlıklı yazısında Turgut Özal'ın başbakanlığı döneminde devlet kurumlarını yapıtırdığı ve sonra yakışık ya da simenle ödilen bir yapıtırdığı söz ediyor. Daha sonra yeni bir yapıtırdığı yapıtı, sonuçları kısaca açıklıyor ve iki yıl sonra iki cilt bir yazın ortaya çıkarır. Ancak kısa açıklama ile iki ciltlik esere sonunda oldukça büyük "rakam" farkını verir. Kaynakları açıklıyor, örneğin İstanbul'da 100 dolarla geçen çarşak ve 10.000 dolarla geçen simenlik var.

Kalkınmada öncelikli yerlere ilgili yapıtırdığı ise çözümler, milliyetçilerle bile edinememizi. Yavuz Donat simenlik: "Ülkemizin doğusu Bangladeş düzeyinde... Feti başına milli gelir 250-300 dolar. Batı ise (İstanbul, İzmir, Trakya illeri) Delhi düzeyinde, 5.000-7.000 dolar." Donat yazmamızın ama unutmamalı: Bu 5.000-7.000 geçerli olduğu coğrafyanın kendisi içinde de Bangladeş ve Delhi'nin aynı geçeri. Örneğin İstanbul'da 100 dolarla geçen çarşak ve 10.000 dolarla geçen simenlik var.

Donat, yukarıdaki Doğru ve Güneydoğulu yeni ara Kuramın u, Çorum, Yozgat, Tokat, Kahramanmaraş, Sivas, Gümüşhane ve Sincap'ta da olduğunu vurguluyor ve bu bölgenin halktan gelişimlerini istiyor.

Devlet İstatistik Enstitüsünün verilerine göre, gelir dağılımı dengesiyle ilgili Doğru ve Güneydoğulu ile birlikte en yoğun etkilenen Karaman Bölgesinin toplam ev halkı içindeki yansıması 10,6 iken, bu bölgenin gelir yansıması 8,92 dolayındadır. (Gündem, 3.8.1992)

Abana işçileri ücretlerini arttırmak için greve çıkarken, Kastamonu'da yaşayan insanların kötü kaderini de (1) terale çevirmenin yolunu gösteriyor. Yöresin yıllanmış politikacıları, yerel yöneticileri her seçim döneminde "vaatlerle oy isterken; hükümet salonlarında fütükle gösterilen hamlelerin, ya da geri bankatılmışlıklarına bakıldığında "prutozo" gösterilerine emellerini harcarken, yöresin insanların yaşamalarını iyileştirmek için ne yapıyorlar? Ya çalışanlar, kendileri ve yöneticilerin sorunları için ne yapıyorlar?

Haluk Gerger, 25 Temmuz tarihli Gündem'deki yazısını şöyle noktalamış: Sömürülenler, anlamaya anlamaya bir gün mutlaka anlayacak ve anladıkları günde, asıl için "değiştirme" olduğunu kavrayacaklardır. O gün geldiğindeyse, insanlık kurtuluşu ve insan olmasına doğru der bir adım atması olacaktır."

D. Mithatçı Kızıllı, Milliyet, Nispetiye

21 Gündem, 3.8.1992

HABERLERİ FAHİR KÖSE DERLEYECEK

Gazetemizin Abana haberlerini bundan böyle Sorumlu Yönetmenimiz Fahri Köse (32) derleyecek.

Güven Yorgancı Otobüs İşletmesinin de sorumlu yönetmeni olan Fahri Köse'nin telefonları (Güven Yorgancı): 10 44 ve 20 20

OKURLARIMIZA

- Yeni sürdürüm bildirimini doldurmayan okurlarımıza gelecek sayımız yollanmayacak (yeni bildirimler zamanında değerlendirilmezsek, gelecek sayımız da yollanabilir).

- Okurlarımız başkaları için de bildirim doldurabilirler. Ancak, içinde bulunduğumuz yıl gazetemizin okuru olanlar, bildirimlerini kendileri dolduracaklardır.

- Mektuplarımız da bildirim yerine geçer. Telefonla başvuruda bulunulamaz.

- Bildirimler İstanbul Temsilçiliğimize yollanacaktır.

- Bildirimlerinizi İstanbul'da Hüseyin Evrimen değerlendirecek (bilgisayara geçirecek, adresleri gazetemize yapıtırdıkları duruma görecek).

- Bildirimizi yolladığımız yerlerden köy okullarına bu dönemde gazete yollanmayacak (bu kararımızdan Abana, Bozkurt, Çatalzeytin ve İnenebolu'nun 100'den çok köy okulu etkilenenler). Geçen yıllarda gazete yolladığımız muhtarlıklarla imamlara yine gazeteleri gidecek.

- Bu dönemde, parasma gazete yollayacağımız öteki yerler için "1991 Kastamonu Telefon Kataloğu"ndan (Altın Rehber) yararlanacağız. Gazete yollayacağımız yerleri, başta aşağıdaki kurum, kuruluş ve kişilerin tümü olmak üzere bu "rehber"den seçeceğiz.

Kaymakamlıklar
Belediye Başkanlıkları
Cumhuriyet Savcılıkları
Milli Eğitim Müdürlükleri
Halk Eğitim Merkezleri
Askerlik Şubeleri
PTT Müdürlükleri
Ortaokul üstündeki okullar
Hastaneler
Doktorlar
Bankalar
Basımevleri
Kitapevleri
Eczaneler
Okullar

Gazetemizin, gelecek sayımızla başlayan bir yıllık süreçte de parasız olarak adresinize yollanmasını istiyorsanız, bildirim doldurunuz.

ABANA GAZETESİ

ÖZLEDİĞİMİZ ABANA

Dursun TİĞLİ

8.5. İstanbul Makine ve Yedek Parça İmalatçıları Küçük Sanat Kooperatifi Yönetim Kurulu Başkanı

Abanam, doğup büyüdüğüm baba ocağım.

Abanam, çocuklarımla mutlu olarak dinleneceğim geçirdiğim yazlık beğdem.

Abanam, çocuklarımla gelenek ve göreneklerini unutmamaları sağlayan tarihim.

Bunun içindir ki, Abana'yı ailece çok seviyoruz.

Bunun içindir ki, Abanamızın gelişmesini, yüksek düzeylere çıkmasını istiyoruz.

İyiniyetli, güler yüzlü ve dürüst olan Abanalıların yaşam düzeylerinin uygar hayat koşulları düzeyine çıkmasını diliyoruz.

1969'dan beri (23 yıldır) yaz dinlencilerimi Abana'da geçirmekteyim. O zamandan bu zamana kadar Abana'da göze gözülebilecek büyük değişiklikler oldu.

Abanamızın doğal güzelliği, son yıllardaki festival etkinlikleriyle tüm yurda ve dünyaya duyuruluyor. Radyo ve tv'lerde Abana'nın güzelliklerinden söz ediyorlar.

Tüm bu olumlu gelişmelerin yanında, çözümlenmeyen sorunlarımız da var. Örneğin ulaşım sorunu tam olarak çözümlenmemiştir. Kastamonu yoluyla Abana'ya gelmek isteyen komşular, 25 km daha çok yol almak zorunda bırakılmaktadır. Devrekân-Abana yolunun Çatalzeytin ayrımından aşağıya asfaltlanamamıştır. Bozkurt'u da yakından ilgilendiren bu yolun bir an önce asfaltlanması için, meclise yolladığımız milletvekillerimiz yardımcı olmalıdır.

Bu yaz Abana'da özellikle üç konu ilgilimi çekti:

1- Fabrikamızın aylardır süren grevi.

2- Tatil Köylünlük yüzme havuzu.

3- Belediye Başkanımız Şevket Yazgan'ın üstün ve özverili çalışmaları.

Şimdi bunları biraz açayım.

1- Demokrasi ile yönetilen her ülkede grev, çalışanların en doğal hakkıdır. Elbette ki işçiler buzulu bir yagam sürdürmek isteyeceklerdir. 2 Ağustos'ta yapılan Elektroniğin genel kurulunda konuşan Belediye Başkanı dışındaki tüm konuşmacılar hep işçilere yüklenmişler. Tüm konuşmalarda, çok emekle, özverile kurulan fabrikada Abanalıların söz sahibi olamamalarından yakınılı. Bu, baştanberi uzlaştırıcı bir liderimizin olmamasından kaynaklanıyor. "Önder" diye peşlerine takıldığımız liderlerimiz, yaptıkları anlaşmalarda Abana'yı ve Abanalıyı gerektiği gibi koruyamamışlardır.

2- Abana Tatil Köyündeki yüzme havuzuna kişi başına giriş ücreti 25.000 liradır. Üç kişilik bir aile bu havuza 75.000 liraya girebiliyor. Burada da Abana ve Abanalı gereği gibi düşünülmemiştir. Burada anlaşma yapılırken, en azından haftada bir gün bu havuzdan Abanalının da yararlanabilmesi sağlanmalıydı.

3- Belediye Başkanımız Sayın Şevket Yazgan'a notumuz çok olmuştur. Artık dini bayramlarımız soğuk mevsimlere doğru kaymaktadır. Yaz dinlencimizin eğlenceli ve canlı geçmesini sağlayan Deniz Şenlikleri Kültür ve Sanat Festivalini gerçekleştiren başkanımız Sayın Şevket Yazgan'ı gönülden kutlarız. Abana 'yı, Abanalıları gerçekten sevdiğini eylemleriyle gösteren "Önder" Şevket Yazgan'a saygılar sunarım.

ABANA GAZETESİ

PARASIZ SÜRDÜRÜM BİLDİRİMİ
İSTANBUL TEMSİLCİLİĞİMİZE YOLLAYINIZ

(Abana'da oturmayan Fahri KÖSE'ye verebilirsiniz)

ADI VE SOYADI		TARİH VE İMZA	
DOĞUM YERİ	BABA ADI	ÖĞRENİMİ	İŞİ
ADRESİ			